

Hebas: schatje

Update van het puppypleeggezin februari 2018

Geboren op 27 november 2016

Afscheid

Onze kleindochter van 11 jaar bereidt zich voor op het vertrek van Hebas. Ze vraagt aan haar moeder “Zullen wij Hebas overnemen als hij weggaat bij Oma en Opa?” Haar broertje van 8 jaar heeft mee geluisterd, denkt even heel diep na en zegt; “Oké, voor twee dagen dan.”

Medische keuring in Utrecht

Elke hond van rond de 1 jaar oud krijgt een grondige medische keuring. Deze keer komen we ruim op tijd aan bij de kliniek voor kleine huisdieren. Binnen gekomen zien we, tot onze verbazing, alle honden uit zijn nest. Het is de eerste keer dat we elkaar terug zien, het lijkt wel een reünie. Ontzettend leuk!

Het eerste onderzoek is bij de orthopeed. Wij worden een kamertje in geloodst, terwijl Hebas op de gang een looptest krijgt. Ze zijn snel terug, dat lijkt ons een goed teken. Hij loopt ook mooi, vinden wij. Soms zeggen we; “ hij danst.” De orthopeed kijkt vervolgens naar zijn heupen. Hij geeft geen kik, terwijl er toch stevig aan zijn heupen getrokken wordt. Daarna gaan we naar de oogarts. Hebas had geen zin in om in zijn ogen te laten kijken, maar de oogarts zag dat het goed was. Hij mocht gaan. Na een koffiepauze volgen de röntgenfoto's van heupen en ellebogen. Er werd een hond teruggebracht van de röntgenafdeling. De studenten van de dierenkliniek overhandigden hem aan ons. Daardoor dachten wij dat het Hebas was. Daarna sloeg meteen te twijfel toe en viel mijn oog op zijn riem. Niet de onze. Het was Hebas niet, maar zijn broer Hayden!

Tot slot werd er bloed afgenomen voor de test op erfelijkheidsziekten. Veertien dagen moesten we wachten op de uitslagen. Hij is goedgekeurd!

Kerst

Het is kerstavond en het is druk in huis. Hebas gaat even in de bench tijdens het eten. Na het eten blaft Hebas één keer. Van mijn partner mag hij er uit. Een van onze kleinkinderen zegt; “Opa, dat mag niet, nu beloon je hem voor het blaffen.” Het is maar goed dat we kleinkinderen hebben, die ons bij de les houden! Haha.

Hebas: schatje

Update van het puppypleeggezin februari 2018

Spreekbeurt

Een andere kleindochter heeft op haar school een spreekbeurt gehouden over de blindengeleidehond. Ze heeft een mooie foto van Hebas vergroot en opgehangen. Ze vroeg ook of de kinderen doppen wilden sparen. De kinderen waren zo enthousiast geworden door haar verhaal, dat ze haar beloofden te gaan sparen.

Deze week zijn we voor het eerst een buddy van KNGF tegengekomen op straat. Het was ook een zwarte labrador, sprekend Hebas. Heel enthousiast en voor niemand bang. Zijn baasje vertelde dat hij was afgekeurd voor blindengeleidehond omdat hij te enthousiast was. Gelukkig hadden zij hem gekregen als buddy voor hun gehandicapte zoontje, vertelde de vader met trots. De hond maakte een wereld van verschil voor ze.

Dierenarts in opleiding

Nauwelijks terug van de dierenfaculteit in Utrecht ontmoeten we in het bos een meisje dat in Utrecht studeert voor dierenarts. "Nog één jaar en dan ben ik klaar" vertelde ze. Ze wil zich gaan specialiseren, maar de docenten adviseren studenten, om eerst wat praktijkervaring op te doen bij een dierenpraktijk. Dus dat was ze nu van plan om te gaan doen. We wandelden samen het een stukje op, zij met haar hond en ik met Hebas. Zonder Hebas heb je zulke ontmoetingen niet, dat is wel heel bijzonder om mee te maken.

Vragen

16 januari was Hebas alweer een jaar bij ons. Nu het einde in zicht komt, wil iedereen graag weten wanneer Hebas weggaat. Een impressie van de vragen die wij bijna dagelijks beantwoorden.

"Ben je nu nog niet uitgetraind?", "Heb je hem nu nog steeds?", "Wanneer gaat ie?", "Wat heb je er toch veel tijd in gestopt?", "Vind je het nog steeds leuk?". "Weet je al iets?". We weten nog geen datum en denken daar ook nog maar even niet verder over na.